

Reus (1902-1991), llicenciat en ciències econòmiques a la primera promoció de la Universitat de Deusto va ampliar els seus estudis a Alemanya becat per la Junta d'Ampliació d'Estudis. Està considerat un dels millors economistes espanyols de la primera meitat del segle XX. Va ser premi Príncep d'Astúries de Ciències Socials el 1981. És autor d'un suggestiu model sobre la dinàmica dels fluxos d'intercanvi entre les diverses àrees geogràfiques d'Espanya i de les variables bàsiques del seu creixement. El seu principal llibre és D'Economia Hispana de la primera publicació de la qual es compleixen ara 80 anys. Originàriament publicada a Alemanya en 1935, va ser posteriorment editada a Espanya en cinc ocasions diferents (entre 1936 y 1992). Tota ella, és un fort al·legat en contra del progressiu aïllament de l'economia espanyola, iniciat a finals del segle XIX i a favor de la seua integració en la resta de l'economia europea. Va desenvolupar tasques docents a la Universitat Pontifícia de Salamanca i a la Complutense de Madrid. Entre els seus alumnes es troben algunes de les personalitats més il·lustres de l'economia espanyola, com Enrique Fuentes Quintana, Ramon Tamames i Juan Velarde Fuertes. Va residir a València entre 1929 i 1940 quan va ser element central del Centre d'Estudis Econòmics Valencians una iniciativa fundada en 1929 per a arribar al que aleshores es va denominar "un criteri econòmic valencià". El seu paper, fonamentalment tècnic, va permetre dotar a les reivindicacions dels grups econòmics d'una solidesa argumental i estadística que no havien tingut fins aquell moment. En 1981 va ser investit doctor honoris causa per la Universitat de València.